

det Udseende af, at der var et og andet, som man ikke kunde staa sig ved at lægge frem, og at Regnskabet derfor ikke siger noget om hele denne Forretning ud over det, jeg har nævnt. Jeg ved ikke, om den højtærede Finansminister vil finde sig foranlediget til at udtale sig ikke blot om det, jeg har spurgt om med Hensyn til Stempelbegunstigelsen, men ogsaa om det Forhold, at man til Finansministeriet indsender et Regnskab, der ikke helt dækker de Forretninger, som Foreningen har foretaget i det Aar, for hvilket Regnskabet gælder.

Jeg har fundet mig foranlediget til, da jeg i det hele er kommet ind paa Spørgsmaalet om Fæsteafløsningen, at fremdrage dette Forhold, fordi der i Bladene har staaet en ikke ringe Strid om hele denne Sjællands Stifts Udstykningsforenings Virksomhed, og jeg vil ogsaa anse det for rigtigt, om den højtærede Finansminister paa Grundlag af de Oplysninger, som Ministeriet har eller dog kan skaffe sig, lægger frem for Offentligheden saa klart, det kan lade sig gøre, de Forhold, der har været Genstand for Kritik.

Inden jeg slutter, vil jeg gøre nogle Bemærkninger vedrørende Statsbanerne. Den højtærede Trafikminister vilde sikkert blive skuffet, hvis han, naar han læser Rigsdagstidenden, opdagede, at jeg ikke havde omtalt Statsbanerne. Jeg har som sædvanlig med Interesse set paa Statsbanernes Budget, og jeg er i Modsætning til, hvad der af og til siges, ret tilfreds med, at man med Hensyn til Budgetteringen holder sig til det normale. Det vil altsaa navnlig for Udgifternes Vedkommende sige, at man holder sig til, hvad de paagældende Udgifter vilde blive, hvis vi nu havde de samme Forhold som før Krigen. Det har den store Fordel, at Sammenligninger er mulige, hvad de ellers ikke vilde være, og endvidere den store Fordel, at man, hvor der er Tale om Anlæg, Stationsudvidelse o. s. v., ikke alene er i Stand til at sammenligne, men ogsaa til at afgøre, hvad det er, der tænkes udført, idet der altid til de Tal, der staar, slutter sig dels Forklaringer og dels, hvor det er nødvendigt, Tegninger og Grundrids, saa at man netop, fordi man har benyttet de gamle Priser, er i Stand til at danne sig et meget klart Billede af, hvad der paa det paagældende Sted paatænkes — det være nu en Stationsudvidelse, eller hvad det er —, og hvis man i det Udvalg, der behandler Sagen, maatte ønske at faa

Forslaget ændret paa den ene eller den anden Maade, er man, for saa vidt man er i Stand til at opnaa Enighed med Ministeren derom, fuldstændig uafhængig af, om det, der skal udføres, paa det Tidspunkt koster nogle Tusinde Kroner mere, idet det, man bliver enig om, er, at det og det Arbejde skal udføres, og selvfølgelig maa det ogsaa betales med, hvad det er nødvendigt at betale derfor, og paa den anden Side heller ikke med mere end nødvendigt, selv om Bevillingen paa det Tidspunkt maaske maatte siges at være tilstrækkelig til mere. Jeg nævner dette ogsaa, fordi der for mig var noget ubehageligt i, at et saa stort Flertal af Folketinget, som Flertallet var, da vi behandlede Lovforslaget om de store Statsbaneanlæg, sagde: Vi vil slet ingen Anlægssummer have ind i det Lovforslag, idet man ikke kan vide, hvad det vil koste at anlægge de paagældende Jernbaner og Færgeforbindelser eller den faste Bro paa det Tidspunkt, da Loven kommer til Udførelse. Der var for mig noget ubehageligt ved dette, for der var altsaa i Virkeligheden ikke fastslaaet noget om, hvordan de paagældende Anlæg skulde udføres. Det vilde have været angivet, hvis man havde holdt sig til Summer, der enten tidligere var opgivet af Ministeriet, eller som man var blevet enig om, fordi man forandrede Planen. Det er ikke Stedet her at komme dybere ind paa dette, men jeg nævner det samtidig med, at jeg udtaler min Tilfredshed med, at man paa Statsbanernes Budget fremdeles holder sig til det kendte, budgetterer efter de før Krigen gældende Priser.

Naar jeg da med dette som Baggrund ser paa Statsbanernes Budget og holder mig til den Del af Budgettet, der er betegnet med I, altsaa holder selve Anlægene ude og sammenligner det foreslaaede Udgiftsbeløb paa I, som er lidt over 59 Mill. Kr., med, hvad der er budgetteret for indeværende Aar, som er godt 55, Millioner, altsaa en Stigning paa tæt op mod 4 Mill. Kr., og undersøger, hvor denne Stigning ligger, bliver jeg opmærksom paa, at der er en hel Del, som ikke er en Følge af Krigstilstanden, men som alligevel for saa vidt hænger sammen dermed, som man har maattet paaregne at skulle sætte flere Færger i Fart, eller hvad det nu maatte være — man gaar ganske vist ud fra den normale, tidligere Betaling for Kul, og det influerer, det erkender jeg —, men det viser sig, at en ikke ringe Del af Stig-